Geachte gemeenteraad,

Het was een interessante ervaring om gisteravond te hebben mogen inspreken. Op de avond zelf heb ik zelf nog niet tot een slot pleidooi kunnen komen. Na het hele debat van gisteravond over het bestemmingsplan Honingvlaken 10 nog eens de revue te hebben laten passeren, blijft bij mij de volgende mening hangen die u wellicht alsnog als slotpleidooi kunt aanhoren:

In het verleden heeft de gemeente de fout gemaakt door de bebouwing in het beekdal onterecht “toe te staan”. Nu het bedrijf beëindigd is, zou dit juist dé uitgelezen kans zijn, deze fout te herstellen. In de woorden van mw Staalman: om de situatie van het beekdal in ere te herstellen. En ja, misschien kost de gemeente dat geldt, maar daarmee zou ze wel haar fout uit het verleden goed maken.

De gemeente denkt momenteel al wel mee met de afstand tussen de bouwblokken en de agrarische percelen. Daarbij wordt momenteel 50 meter gehanteerd, al weten we eigenlijk allemaal wel dat gezien de actuele ontwikkelingen deze afstand verruimd zal gaan worden. Dit mede op basis van recente rechterlijke uitspraken. De gemeente wil hier echter niet op vooruitlopen, maar is zich wel terdege bewust van deze ontwikkelingen. Het lijkt er dan ook op dat we mogelijk over een aantal jaren opnieuw tot de conclusie moeten komen dat de gemeente in deze procedure de kans heeft laten liggen om de bedrijfsvoering van het agrarische bedrijf te waarborgen. Wanneer dit en het beekdal op de kavel wordt ingetekend, dan vraag ik me af of er nog wel ruimte over blijft om te bouwen.

Daarbij komt dat de intentie van overheden en bouwkundigen is om tegenwoordig absoluut niet in beekdalen te bouwen. En dat de intentie van de provincie is om geen clusters in het buitengebied te bouwen.

Vanuit de mening dat de gemeente kijkt “wat mag” (wat op zich goed is), lijken nu juist de mazen in de regelgeving te worden opgezocht, waarbij uitzondering op uitzondering uit oa ruimte-voor-ruimte dient te worden toegepast om toch maar tot de mogelijkheid van het bouwen te kunnen komen. Er zullen vast situaties zijn waarvoor deze uitzonderingen een passende oplossing bieden, maar zeker gezien de voorgeschiedenis van de bestaande bebouwing, valt dat voor deze situatie toch zeker te betwijfelen. Het lijkt er wat ons betreft vooral op dat de intenties van de regelgeving hier echter niet bereikt worden.

Aangezien het nog niet tot een hamerstuk is gekomen, hoop ik dat u alsnog deze mening in uw besluitvorming mee zou willen nemen.

Met vriendelijke groet,

Jeroen Luiten